

IN MEMORIAM

F. H. VAN RUMMELEN

23 FEBRUARI 1883 – 4 NOVEMBER 1958

Wie had kunnen vermoeden, dat het afscheid van het Geologisch Bureau op 1 maart zo spoedig zou worden gevolgd door een afscheid voor goed, een afscheid van allen, die hem hadden gekend, en dat waren er velen. En onder die velen rekenen wij niet alleen de mannen der wetenschap, maar ook de eenvoudige dorpsmensen van Zuid-Limburg. Met deze mensen sprak hij zo graag, omdat hij, naar hij zelf zeide, van deze mensen zoveel kon leren. Maar dat was 't niet alleen, hij hield van eenvoudige mensen, omdat hij zelf altijd eenvoudig is gebleven. Eenvoudig ook is hij begonnen op het Geologisch Bureau, waar hij is uitgegroeid tot een man van gezag. En hoe kwam dat? Hij was de beste kenner van Zuid-Limburg en dat alles door zelf-studie en zijn onvermoeid doorkruisen van het gebied en het doorvorsen van de bodem. Zo werd hij de vraagbaak van velen, die hem thans zullen missen.

Ook het Natuurhistorisch Genootschap heeft een groot verlies geleden door de dood van Van Rummelen. Gedurende 46 jaren was hij een der trouwste leden van het Genootschap. Nooit hebben we tevergeefs een beroep op hem gedaan. Wij zien hem optreden als leider van vele excursies, wij zien hem op alle vergaderingen.

In de latere jaren was het leiden van excursies 'te moeilijk voor hem, maar velen onder ons zullen zich nog herinneren, op welke prettige en heldere wijze hij de situatie wist uit te leggen. Op de vergaderingen was het de kalme en rustige Van Rummelen, die op eenvoudige wijze de tot hem gerichte vragen beantwoordde. Vaak ook nam hij zelf het woord, wederom op dezelfde rustige manier, maar een enkele maal werd hij enthousiast, wanneer het ging om zijn levenswerk, de studie der loessöiden. Dan slingerde hij de erratica van Ransdaal door de zaal en met vuur verdedigde hij zijn mening.

Van Rummelen droeg het Genootschap een warm hart toe. Wij zijn hem daar zeer dankbaar voor. Wij zullen hem blijven gedenken en nooit vergeten, wat hij voor ons gedaan heeft.

Zijn medewerkers en vrienden, onder wie vele leden van het Genootschap, droegen hem ten grave op zaterdag 8 november op het kerkhof te Heerlen.

Goede en trouwe vriend, rust in vrede.

Curriculum vitae: Geboren te Groningen op 23 febr. 1883. Op 1 maart 1908 benoemd tot assistent van de districtsgeoloog Dr. W. C. Klein en verbonden aan het districts-bureau van de Rijks Opsporing van Delfstoffen, het latere Geologisch Bureau voor het Mijngebied, waar hij als assistent-geoloog werkzaam is geweest tot 1 maart 1958, de dag van zijn gouden jubileum. Benoemd tot Ridder in de Orde van Oranje-Nassau in 1933. Sinds 1923 lid van het bestuur van het Natuurhistorisch Genootschap, van af 1951 als onder-voorzitter. In 1952 benoemd tot lid van verdienste. Van zijn hand verschenen 67 publicaties. Gestorven te Heerlen 4 november 1958.